

Helle Thorning-Schmidts 1. maj-tale

Taler

Helle Thorning-Schmidt
Formand for
Socialdemokratiet

Dato

1. maj 2008

Sted

Fælledparken, København

Kære jer. Glædelig 1. maj.

For der er grund til at sige glædelig 1. maj. Det er en god dag. En dag hvor vi står sammen. En dag hvor vi markerer vores historie og vores stærke værdier. Vi fejrer solidariteten mellem mennesker.

Vi fejrer friheden for den enkelte. Vi minder hinanden om, at pligter og rettigheder følges ad. At man skal gøre sin pligt, før man kræver sin ret.

1. maj er en god dag. Alligevel vil jeg starte med en lidt trist meddelelse.

Jeg er nemlig nødt til at komme med en efterlysning: Er der nogen, der har set en nydelig mand i midten af 50erne. Han er mørkhåret og i vældig god form. Faktisk er det svært for hans bodyguards og politiske beundrere at følge med, når han løber fra ansvaret.

Han er på sin egen måde en flink fyr. Om end han har massive løftebrud og nedskæringer på samvittigheden.

Jeg tænker naturligvis på statsminister Anders Fogh Rasmussen.

For jeg aner ikke hvor han er. Han ønsker ikke at debattere med andre politikere. Han taler hellere med udenlandske journalister end med danske. Og han bruger mere tid i luften over Europa end på at besøge vores hospitaler, vores plejehjem, vores skoler og vores virksomheder.

Det kunne alt sammen være fint nok. Hvis han vel og mærke stod i spidsen for en regering, der vidste hvad den ville - andet end at dække over dårlige sager.

Hvis der er nogen af jer, der har set ham, så ring til mig.

Vi har brug for at fortælle ham, hvad der er ved at ske i Danmark. Han skal vide, at vi er ved at miste en historisk mulighed for at gøre op med uligheden i Danmark.

Anders Fogh har redet på ryggen af en højkonjunktur.

Aldrig tidligere har den økonomiske velstand været større. Vi har haft alle muligheder for at sikre, at alle danskere bliver en del af fællesskabet.

Og det er vel ikke urimeligt at forlange, at det netop er, når det går godt med økonomien, at man skal tage nye skridt i kampen mod uligheden.

Men hvordan går det så med den opgave?

Jeres tavshed er det rigtige svar. Regeringen sidder på hænderne.

Der er ikke kommet mindre ulighed i Danmark. Der er kommet mere ulighed. 60.000 børn lever i fattigdom.

De vokser op i familier, der ikke har råd til at holde børnefødselsdage. Hvor der sjældent er råd til nyt tøj, hvor de ikke kommer i biografen, hvor de ikke kommer på ferie. Og hvor der ikke er råd til fritidsaktiviteter med

klassekammeraterne.

Vi skal bruge denne 1. maj i 2008 til at sige: Vi vil ikke acceptere fattigdom i Danmark. Og vi vil have en regering, der aktivt kæmper imod ulighed.

Anders Fogh ville gøre bistandsklienten til bankdirektør. De ville skabe social mobilitet. Men regeringen er tilsyneladende kun optaget af den mobilitet, der gør statsministre til præsidenter.

Vi har en statsminister, der gerne taler om at vi skal have flere mønsterbrydere. Men vi må også forlange, at regeringen sætter fokus på at bryde mønstre.

Vi har ikke brudt det faste mønster, at forældrenes uddannelse bestemmer barnets fremtid.

Jeg ønsker et samfund, hvor hvert enkelt menneske har en fair chance. Hvor evner og flid kan løfte den enkelte.

Men det er stadig sådan i dagens Danmark, at det vigtigste valg et barn kan foretage er – valget af forældre.

Det er stadigvæk hver femte af vores unge, der ikke får en uddannelse udover folkeskolens afgangseksamen.

Og det er først og fremmest børn, der kommer fra familier, hvor forældrene ikke selv har en uddannelse, der bliver klemte. I Danmark gælder eksamensbevisets hårde lov.

I 2008 har det danske samfund sværere ved at give sønnen til en enlig mor på kontanthjælp en uddannelse, end vi for 30 år siden havde med at gøre arbejdsmandens datter til sygeplejerske. En trist men barsk kendsgerning.

Det er ikke kun en økonomisk og social ulighed vi er oppe imod. Vi er oppe mod en kulturel ulighed. Hvor helt almindelige familier, der ikke kender de rigtige ord og koder i undervisnings-Danmark bliver koblet fra.

Det rammer særligt hårdt i familier uden diplomer på væggene. Men det rammer også helt bredt.

Tømrerens og malerens dreng har et karaktergennemsnit, der er langt lavere ved

folkeskolens afgangseksamen end akademikerens datter.

I den danske folkeskole møder elever og forældre i dag ord og begreber som ansvar for egen læring, synopsis, perspektivering og problemformulering.

Hånden på hjertet: Vi er ved at gøre folkeskolen til et mini-universitet uden at kende prisen. Vi har gjort folkeskolen til de bogligt begavede pigers skole og ikke til alle børns skole. Folkeskolen, der skulle give alle børn lige muligheder, skaber i dag nye uligheder.

Vi skal have en folkeskole, hvor der er plads til alle. Også de drenge, der vipper på stolen, når læreren taler om tværfaglighed.

Der skal være bedre plads til det store flertal af elever, der kommer fra hjem, hvor forældrene har brugt mere tid på arbejdsmarkedet end på skolebænken.

Vi skal have en folkeskole, der genopliver de praktiske og kreative fag. Der skal være en vekselvirkning mellem teori og praksis.

Vi har grund til at være stolte af vores folkeskole. Den er en af

velfærdssamfundets kronjuveler.

Men vores kærlighed til den, må aldrig stå i vejen for vores ærlighed.

Derfor vil Socialdemokraterne foretage et gennemgribende tjek af folkeskolen. Vi vil hæve undervisningspligten fra 9 år til 13 år. Alle skal have en ungdomsuddannelse. Hverken Danmark eller de unge har råd til, at vi ikke investerer i uddannelse.

Og hvis folkeskolens formålsparagraf skal ændres, så vi får en stærkere indsats mod ulighed, er vi parate til at skrive den om. Også selvom det er svært.

Socialdemokraterne har modet og viljen til at bryde med de mønstre, hvor svære kår går i arv fra generation til generation. Det er en stor og krævende opgave. Det kræver en klar vision for Danmark.

Men Danmark er sat på et forkert spor af en forkert regering.

Sandheden er, at regeringen ikke blev valgt på den politik de rent faktisk agtede at gennemføre.

Regeringen har konsekvent gjort det modsatte af, hvad den sagde i valgkampen.

Anders Fogh sagde til mig og danskerne: Helle, du putter med en skattekommission. Få dage efter valget havde han selv nedsat en skattekommission.

Anders Fogh sagde til mig og danskerne: Jeg vil arbejde for brede flertal. Få måneder efter valget havde han gennemført stort set al vigtig lovgivning med sin gamle veninde Pia Kjærsgaard. Han har blæst højt og flot på de løfter han gav til asylansøgerne.

Regeringen sagde at man kunne få det hele. Der var råd til både velfærd og skattelettelser.

Lad mig sige det ligeud: Anders Fogh snød de offentligt ansatte. Han snød danskerne.

Ikke ét beskidt toiletbræt, ikke én hullet tavle eller ét eneste utæt vindue bliver udskiftet med den finanslov, som regeringen netop har møvet igennem i

Folketinget. Kvalitetsfonden og løfterne om 50 mia. kr. som et mega-løft til velfærden var ét stort blufnummer. Et kæmpe løftebrud.

Derfor er det ikke tilfældigt, når tusindvis af sygeplejersker, jordmødre, sosu-hjælpere, dagplejere og andre offentligt ansatte strejker i disse dage.

Mennesker, der normalt står op og passer deres arbejde med omhu, flid og værdighed, har valgt at sige stop. De har fået nok af brudte løfter om bedre arbejdsforhold for de offentligt ansatte.

Vi skal respektere den danske aftalemodel. Derfor vil jeg ikke blande mig i konflikten. Men lad mig sige det helt klart, så det ikke kan misforstås:

Socialdemokraterne deler jeres utilfredshed med arbejdsvilkårene i den offentlige sektor. Vi ved, at smertegrænsen er overskredet.

Socialdemokraterne deler jeres utilfredshed med, at der skæres i vores fælles velfærd. Danskerne både ønsker og fortjener et moderne velfærdssamfund.

Socialdemokraterne anerkender jeres enorme indsats. Vi ved, at I har alt for

travlt. Vi ved, at det slider. Vi ved, at bureaukratiet har taget overhånd.

Og vi ved også, at det ikke er nok at sætte en smiley op på opslagstavlen. Det er ikke nok at udpege en institution til månedens bedste. Anerkendelse kommer fra hjertet og kan ikke ordineres af en af regeringens spindoktorer.

Konflikten er en nødraket fra de mennesker, der løfter vores velfærdssamfund.

Men ved I hvad?

Jeg tror ikke, at den borgerlige regering ser nødraketten. De har gang på gang sat kikkerten for det blinde øje, når det handler om vores velfærd.

Og det hjælper jo ikke, at man i forvejen er ideologisk snæversynet.

Det er det samme ideologiske snæversyn, som Lars Løkke Rasmussen har styret sundhedsvæsenet med siden 2001. Millioner af skatte kroner er ført fra det offentlige til det private sundhedsvæsen.

Løkke er hovedarkitekten bag et nyt sundhedsvæsen, der deler danskerne op i et A-hold og et B-hold.

Socialdemokraterne har ingen problemer med privathospitaler. Vi er glade for valgfrihed og

behandlingsgarantier. Det manglede da bare i et velfærdssamfund.

Men vi vil ikke under nogen omstændigheder tillade, at den lige og frie adgang til sundhed afvikles.

Vi vil stoppe den økonomiske skævvridning der betyder, at man nærmest skal være idiot for ikke at tjene penge på et privathospital. Vel og mærke på det offentliges bekostning.

Vi vil stoppe skattebegunstigelsen af private sundhedsforsikringer. Det kan ikke være rigtigt, at pensionisten i Frederikshavn skal betale til sundhedsforsikringen for chefkonsulenten på Østerbro.

Tænk, at man i dagens Danmark kan gå til en speciallæge med sin søn og risikere at få at vide, at der er to måneders ventetid - for patienter uden sundhedsforsikringer.

Kære Lars Løkke Rasmussen. Når du finder statsministeren, så sig til ham, at I er nødt til at ændre kurs.

For når sandheden om opdelingen i det danske sundhedsvæsen går op for befolkningen, bliver VK og Dansk Folkeparti stillet til ansvar.

Der skal en ny regering til at rette op på efterslæbet i den offentlige sektor. Der skal en ny regering til, der føler et ansvar for vores velfærdssamfund. Der skal en ny regering til at føre Danmark tilbage på det rette spor. Hverken mere eller mindre.

Og det haster. De år vi står foran er udfordrende. Vi vil få langt lavere vækst i Danmark. Verden har fødevaremangel og alle mærker prisernes himmelflugt.

Flødeskumstiden i dansk økonomi er slut.

Regeringen har ingen planer for hvad den vil. Den nedsætter gerne en kommission eller to. Den laver gerne en forringelse eller to for dagpengemodtagere. Og den skærer gerne en hel eller en halv procent af alle offentlige udgifter. Men den ved ikke, hvad den vil med Danmark.

Vi aner simpelthen ikke hvorfor de skulle vinde det valg. Udover at det er god platform for statsministeren til at søge nyt job.

Derfor er Danmark ikke tjent med denne regering. Vi socialdemokrater ønsker en ny progressiv vej for Danmark.

Vi ønsker en integrationspolitik der virker.

En fast plan for hvordan vi skaber et Danmark med mindre ulighed

Et Danmark, der går forrest i miljø og klimakampen.

Et Danmark, der er solidarisk og investerer i fremtiden og vores fælles velfærd.

Og vi skal have en regering, der siger tingene som de er.

Vi vil ikke lyve for danskerne. Man kan ikke få både bedre velfærd og skattelettelser.

Derfor siger vi nej til de skattelettelser som Fogh, Pia og Bendtsen har planlagt til næste år. Vi siger nej til skattelettelser på et tidspunkt, hvor forringelser har presset tusindvis af offentligt ansatte ud i strejker. Danmark har ikke råd til skattelettelser, når vores fælles sundhedsvæsen bliver undergravet af statsstøttede privatklinikker. Skattelettelser er uansvarlige, så længe vores børn ikke får verdens bedste undervisning i folkeskolen.

Skattelettelserne skal af bordet. De skal af bordet nu.

1. maj er en god dag. Det er en dag, hvor vi viser, at danskerne har et klart valg mellem en regering, der kører på pumperne og den sidste olie fra Nordsøen.

Og et socialdemokratisk alternativt, der ærligt og redeligt er parate til at smøge ærmerne op og arbejde for et bedre og mere retfærdigt Danmark.

1. maj er en god dag. Det er en dag hvor vi viser, at vi har en drøm om Danmark, og at den drøm lever stærkere end nogensinde.

Kan I have en forsat god 1. maj.

Tags

1. maj-tale, Socialdemokratiet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/helle-thorning-schmidts-1-maj-tale-2008>